

SEITSEMÄNNEN VIIKON MAANANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 6. sävelmä

Isien stikiirat

Sinä synnyit aamuruskon helmasta, äidittä Isästä ennen kaikkia aikoja, | vaikka Areios rohkenikin luulla Sinua luoduksi eikä Jumalaksi | ja järjettömästi yhdisti Sinut, Luojan, luotuihin ja niin ansaitsee ikuisen tulen. | Mutta Nikean synodi julisti, että Sinä, Herra, || olet Isän ja Hengen kanssa yhdessä hallitseva Jumalan Poika.

Vapahtaja, kuka on jakanut ihokkaasi? | Sinä sanot: Areios, | joka jakoi osiin Kolminaisuuden yhden jumaluuden. | Hän ei uskonut Sinun olevan Kolminaisuudesta, | ja hän opetti Nestoriosta kieltämään Jumalansynnyttäjän, | mutta Nikean synodi julisti, että Sinä, Herra, || olet Isän ja Hengen kanssayhdessä hallitseva Jumalan Poika.

Areios, joka kielsi näkemästä valoa, | suistui synnin rotkoon | ja hänen yleen langetettiin Jumalan tuomio, | ja hän menetti väkivaltaisesti henkensä, | sillä hän oli mieleltään ja elämältään toinen Juudas. | Mutta Nikean synodi julisti, että Sinä, Herra, || olet Isän ja Hengen kanssa yhdessä hallitseva Jumalan Poika.

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... 6. sävelmä

Ylistäkäämme tänään Hengen salaisia pasuunoita, jumalankantajaisia, | jotka kaikuvat kirkon keskellä Jumalan tuntemisen sointuisaa sävelmää | opettaen yhdestä Kolminaisuudesta, muuttumattomasta olemuksesta ja Jumalasta. | He kukistivat Areioksen ja taistelivat oikean uskon puolesta, | ja nyt he alati rukoilevat, || että Herra armahtaisi meidän sielujamme.

Nyt... 6. sävelmä

Oi Kristus, Sinä Isän kunnian kirkkaus! | Nähtyämme ylösnousemisesi pyhällä vuorella me veisuin ylistämme kasvojesi häikäisevää kirkkautta, | kumarramme kärsimyksillesi ja kunnioitamme pyhää ylös-nousemistasi. || Armahda meitä!

Virrelmästikiirat, 6. sävelmä

Isien stikiirat

Koottuaan kaiken hengen tiedon ja tutkittuaan sitä tarkasti | Pyhän Hengen johdatuksessa kunnialliset isät | Jumalan innoittamina laativat pyhän ja autuuttavan uskontunnustuksen. | Se opettaa selvästi, että Sana on yhtä aluton kuin Isä, | hänestä syntynyt ja totisesti yhtä olemusta Hänen kanssaan. | Kunniakkaina, autuaina ja totisesti mieleltään jumalallisina || isät seurasivat apostolien opetusta.

Liitelauselma: Ole kiitetty, Herra, meidän isiemme Jumala, ylistetty ja kunnioitettu olkoon Sinun nimesi iankaikkisesti.

Saatuuan Pyhän Hengen valistuksen täyteen | Kristuksen julistajat, evankeliumin opin ja pyhän perimätiedon kaitsijat, autuaat isät | Jumalan innoittamina lausuvat lyhytsanaisten mutta merkitykseltään suuren ja loistavan uskontunnustuksen. | He olivat saaneet ylhäältä ilmoituksen || ja valistettuina esittivät Jumalan opettaman määritelmän.

Liitelauselma: Kootkaa minun eteeni minun hurskaani, jotka uhreja uhraten ovat tehneet minun kanssani liiton.

Koottuaan kaiken paimentiedon Kristuksen uskolliset palvelijat, | Jumalan ilmoituksen tuntemiseen pyhitetyt paimenet oikeudenmukaisen vihaisuuden syyttäminä | karkottivat vaaralliset ja tauteja levittävät sudet | ja linkosivat Hengen lingolla eroon Kirkon täyteydestä kuolemaan langenneet || ja parantumattomasti sairaat.

Kunnia... Pyhien isien stikiira, 3. sävelmä

Pyhät isät, teistä tuli apostolien perinteen tarkkoja vartijoita, | sillä te esitte oikean opin pyhän Kolminaisuuden yksiolennollisuudesta | ja synodissa kukistitte Areioksen jumalanpilkan. | Hänen jälkeensä te osoitte vääräksi myös Makedonioksen taistelun Henkeä vastaan | ja tuomitsitte Nestorioksen, Eutykeksen, Dioskoroksen, Sabellioksen ja Severus Päättömän. | Me pyydämme: Rukoilkaa, että me pääsisimme heidän eksytyksestään || ja elämämme säilyisi tahrattomana uskossa.

Nyt... Juhlan stikiira, 6. sävelmä

Jumala astui ylös taivaaseen riemun raikuessa | ja Herra pasuunan soidessa | ylentääkseen Aadamin langenneen kuvan | ja lähettääkseen Lohduttajahengen || sekä pyhittääkseen meidän sielumme.

Isien tropari, 8. sävelmä

Suuresti ylistetty olet Sinä, Kristus, meidän Jumalamme, | joka olet isämme valoksi maan päälle määrännyt | ja heidän kauttansa olet meidät kaikki oikeaan uskoon ohjannut. || Kunnia olkoon Sinulle, oi ylen armollinen.

Juhlan tropari, 4. sävelmä

Oi Kristus, meidän Jumalamme, | Sinä menit kunniaa taivaaseen | annettuasi Pyhä Hengen lupauksessa ilon opetuslapsillesi, | joiden uskon oli vahvistanut suloinen sanoma, || että Sinä olet Jumalan Poika, maailman Vapahtaja.

Näin päättyy pyhien isien juhla.

Aamupalvelus

I katismatropari, 1. sävelmä

Enkelit ihmettelivät noususi outoutta | ja opetuslapsesi hämmästelivät taivaaseen astumisesi peljättävyyttä, | sillä kun Sinä, oi Vapahtaja, menit Jumalana kunniaasi ylös, | taivaan portit avautuivat Sinulle. | Sen tähden taivaalliset voimat ihmetellen huusivat: | "Kunnia olkoon alentumisellesi, oi Vapahtaja, kunnia valtakunnallesi, | kunnia taivaaseen astumisesi, | oi ainoa ihmisiä rakastava!" (Kahdesti)

II katismatropari, 1. sävelmä

Elämänantaja, Sinä vangitsit tuonelan ja valistit maailman ylösnousemisellasi. | Vapahtaja, joka pidät kaiken kädessäsi, astuit kunniaasi taivaisiin. | Sen tähden me enkelten kanssa ylistämme Sinua, kaikkivaltias Herra: | Kunnia olkoon taivaaseen astumisesi, Kristus, | kunnia valtakunnallesi, || kunnia laupeudellesi, oi ainoa ihmisiä rakastava! (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 2. sävelmä

Uskovat, nouskaamme Sanan opetuslasten kanssa hyveiden vuorille, || että tulisimme otollisiksi näkemään Kristuksen kunnian.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Taivaan henkiolennot ovat saattaneet häpeään manikealaisten lahkoon | osoittaen ihmetyksellään sille kiistämättömän totuuden, || että Kristus on palannut taivaaseen ruumiissaan.

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Näppäile iloiten lyyraasi, Daavid, | sillä astuessaan ylös || Kristus vahvistaa teollaan Sinun profetiasi.

Kunnia... nyt... 2. sävelmä

Oi Kristus Jumala, | opetuslastesi nähden Sinä nousit kunniaasi Öljymäeltä ylös taivaaseen | ja istuuduit Isän oikealle puolelle. | Sinä täytit maailmankaikkeuden jumaluudella | ja lähetit opetuslapsillesi Pyhän Hengen, || joka valistaa, vahvistaa ja pyhittää meidän sielumme.

SEITSEMÄNNEN VIIKON TIISTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 4. sävelmä

Juhlan stikiirat

Ihmisenä Sinä, jumaluudessasi kärsimyksestä vapaa, | kärsit vangittuasi kuoleman ja nousit ylös kolmantena päivänä. | Sinä nostit kanssasi kaikki turmelukseen joutuneet | ja menit Isän luo luvaten lähettää Lohduttajan pyhille apostoleillesi, | oi kaikkivoimallinen Jeesus Kristus, || meidän sielujemme Vapahtaja.

Ihmishahmossa ilmestyneet enkelit sanoivat Sanan palvelijoille: | Miksi seisotte ja katsotte taivaaseen? | Samoin kuin olette nähneet Hänen nousevan valoisan pilven kohottamana, | Hän tulee palaamaan maan päälle tuomitsemaan maailman, | kuten Hän itse on ilmoittanut. || Menkää siis ja tehkää kaikki, mitä hän on käsenyt.

Noustuasi käsittämättömästi haudasta Sinä, Herra ja Sana, | veit Betaniaan ne, joita rakastit. | Öljymäellä Sinä siunasi heidät | ja menit sitten ylös enkelten alamaisesti palvellessa Sinua, | oi kaikkivoimallinen Jeesus, || meidän sielujemme Vapahtaja.

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... 4. sävelmä

Kun Sinä, Kristus, nousit Öljymäelle toteuttamaan Isän pyhän tahdon, | enkelit taivaassa hämmästyivät ja maan alla olevat kauhistuivat, | mutta pelästyneet opetuslapset iloitsivat kuullessaan Sinun puhuvan heille. | Pilvi odotti Sinua kuin valmistettu valtaistuin, | ja taivas avasi porttinsa näyttääkseen ihanuutensa. | Maakin paljasti aarteensa ilmoittaakseen Aadamın tuonelaan laskeutumisesta ja uudesta kutsusta pelastukseen. | Kuin vahvojen käsivarsien kannattamana Sinä kohosit korkeuteen ja yli maanpiirin kaikuivat siunauksen sanat. | Pilvi kohotti Sinut ylös, ja taivas Sinut otti vastaan. | Sinä, oi Herra, teit tämän suuren ja käsittämättömän ihmeen || meidän sielujemme pelastukseksi!

Virrelmästikiirat, 2. sävelmä

Sinä, oi hyvä, toteutit Isän hyvän tahdon, | yhdistit ylhäiset alhaisten kanssa ja menit kunniaassa sinne, || mistä olit tullutkin.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Armollinen Valtias, Sinä menit Isäsi tykö, | josta et ollut eronnutkaan, || ja korotit kurjuudesta luontomme.

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Valopilvi nosti Sinut korkeuteen, || ja peläten ja vavisten enkelit palvelivat jumalallista käskyäsi.

Kunnia... nyt... 4. sävelmä

Sinä, oi Jumala, uudistit Aadamin maan syvyyksiin vajonneen luonnon | ja korotit sen kaikkia hallituksia ja valtoja korkeammalle. | Ihmisrakkaudestasi Sinä kohotit sen valtaistuimelle, | säälistä yhdistit sen itseesi ja yhdistyttyäsi kärsit sen kanssa | ja kärsittyäsi kärsimyksistä vapaana teit sen kunniastasi osalliseksi. | Sen tähden ruumiittomat voimat ihmettelivät: | Kuka on tämä mies? Ei Hän ole tavallinen ihminen, | vaan Hänessä yhdistyvät Jumala ja ihminen. | Sen tähden hämmästyneet enkelit huusivat opetuslapsille: | "Galilean miehet, tämä Jeesus, joka on jumalihminen, otettiin luotanne ylös taivaaseen, | mutta Hän on tuleva takaisin elävien ja kuolleiden tuomarina, || joka antaa uskoille synnit anteeksi ja lahjoittaa suuren armonsa!"

Juhlan tropari, 4. sävelmä

Oi Kristus, meidän Jumalamme, | Sinä menit kunniassa taivaaseen | annettuasi Pyhä Hengen lupauksessa ilon opetuslapsillesi, | joiden uskon oli vahvistanut suloinen sanoma, || että Sinä olet Jumalan Poika, maailman Vapahtaja.

Aamupalvelus

I katismatropari, 2. sävelmä

Kristus Vapahtaja, Sinä laskeuduit korkeuksista maan päälle ja menit maasta korkeuteen Isäsi tykö opetuslastesi katsellessa nousuasi. Heidän kanssansa juhlaa viettäen me veisuin ylistämme taivaaseen astumistasi. (Kahdesti)

II katismatropari, 3. sävelmä

Tänään iankaikkinen ja aluton Sana korotti taivaaseen ihmisluonnon, | jonka oli käsittämättömällä tavalla jumaloittanut. | Enkelit avasivat apostolien silmät näkemään, | kuinka Kristus astui ylös taivaisiin suuressa kunniassa. | Sen tähden apostolit kumarsivat Hänelle lausuen: | "Kunnia olkoon ylös menneelle Jumalalle!" (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 2. sävelmä

Herra sanoi ystävilleen: | En jätä orvoiksi teitä, jotka olen koonnut, || vaan lähetän teille Pyhän Hengen.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Enkelit huusivat viisaille apostoleille: | Te Galilean miehet, || Hän tulee jälleen näkemällänne tavalla!

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Sinun opetuslapsesi, oi Sana, | laskeutuivat iloiten Öljymäeltä || kunnioittaen ja veisuin ylistäen jumalallista taivaaseen astumistasi.

Kunnia... nyt... **4. sävelmä**

Oi Kristus Jumala, | kun Sinä menit opetuslastesi nähden kunniaa taivaaseen, | pilvet kantoivat Sinut korkeuteen ja taivaan portit avautuivat edessäsi. | Enkelkuoro iloitsi ja taivaalliset voimat riemuiten huusivat: | "Avatkaa porttinne, te ruhtinaat, kunnian Kuninkaan astua sisälle!" | Opetuslapset anoivat hämmästellen: "Älä hylkää meitä, oi hyvä Paimen, | vaan lähetä meille Pyhä Henkesi valistamaan || ja pyhittämään meidän sielumme."

SEITSEMÄNNEN VIIKON KESKIVIIKKO

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 4. sävelmä

Juhlan stikiirat

Jumalallisten opetuslastesi katsellessa | Sinä, Isästä eroamaton yliolennollinen Poika, | menit ylös taivasiin ja istuit Isän oikealle puolelle. | Sanojesi mukaisesti Sinä lähetit Lohduttajan, || joka teki viisaat, Jumalasta julistavat ja pyhät apostolisi maanpäällisiksi taivaiksi.

Sanomattoman hyvyytesi tähden Sinä, Jeesus, tulit lihaksi. | Sinä Kuolematon kärsit vapaaehtoisesti ristin ja kuoleman | ja noustuasi kolmantena päivänä kuolleista | Sinä astuit neljäkymmenen päivän kuluttua sinne, mistä olit laskeutunut. | Sinä toit rauhan maan asukkaille || ja toit heidät kaikki Isäsi luo.

Herra, nähdessään Sinut pilvien kannattamana | viisaat apostolit valittivat täynnä murhetta ja huusivat kyynelin: | Oi armollinen, älä jätä orvoiksi meitä, joita säälistä rakastit, | vaan lähetä lupauksesi mukaisesti meille pyhä Henkesi, || joka valistaa meidän sielumme.

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... **5. sävelmä**

Tulkaa, kaikki uskovaiset, mieli salaisuuteen vihittynä | laulakaamme Öljymäellä Kristuksen opetuslasten vaikenematonta veisua | ja huutakaamme niin kuin apostolit Daavidin kanssa: | Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa | pelastaakseen ihmisheimot kiusaajan viettelyksistä || ja valistaakseen meidän sielumme.

Virrelmästikiirat, 2. sävelmä

Uusi ihme! | Ihmisluonto astui ylös taivasiin, || sillä siihen on yhdistynyt Sana, kaikkivaltias Jumala.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Valtiaan jumalallisen taivasiin astumisen kirkas ja valoisa päivä on koittanut || ja kirkastaa kaikkeuden.

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Kristus Vapahtaja, | niin kuin Sinä lähetit korkeudesta opetuslapsille kanssasi yksiolennollisen Hengen, || lähetä kansallesi armosi.

Kunnia... nyt... **6. sävelmä**

Herra, kun Sinä nousit sinne, mistä et ollut erkaantunutkaan, | enkelten ja kaikkien ruumiittomien sotavoimat huusivat riemuiten ylhäisille voimille: | Kohotkaa korkeiksi, portit, avartukaa ikiaikaiset ovet! | Kirkkauden Kuningas tulee! | Ja kerubi-istuin otti Sinut vastaan ihmisruumiissasi. || Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Juhlan tropari, 4. sävelmä

Oi Kristus, meidän Jumalamme, | Sinä menit kunniasa taivaaseen | annettuasi Pyhä Hengen lupauksessa ilon opetuslapsillesi, | joiden uskon oli vahvistanut suloinen sanoma, || että Sinä olet Jumalan Poika, maailman Vapahtaja.

Aamupalvelus

I katismatropari, 4. sävelmä

Kun opetuslapset näkivät, kuinka Sinä, ihmisiä rakastava, menit ylös, | he huusivat: Oi kaiken tekijä, älä jätä palvelijoitasi orvoiksi || palattuasi Isäsi luo. (Kahdesti)

II katismatropari, 4. sävelmä

Nähdessään kunnian Herran astuvan ruumiineen taivaaseen | jumalallisten henkien maineikkaat johtajat huusivat toisilleen: || Avatkaa portit! (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 6. sävelmä

Suuren laupeutesi tähden Sinä, Kristus, | synnyit ihmiseksi Neitseestä. | Vapaaehtoisesti Sinä kärsit ristin ja nousit ylös haudasta kolmantena päivänä || tehden eläväksi ja nostaen kanssasi meidät, oi armollinen.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Jumalallisten opetuslasten katsellessa Sinä, Kristus Jumala, | menit maasta ylös taivaaseen. | Elämänantaja, Sinä lupasit lähettää heille || Isästä lähtevän Pyhän Hengen.

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Enkeljoukot kummastuivat outoa ja pelottavaa taivaaseen astumistasi, | Jeesus, kaiken Kuningas, || ja käskivät ylhäisiä voimia aukaisemaan taivaan portit.

Kunnia... nyt... **6. sävelmä**

Oi suloisin Jeesus, | Sinä et jättänyt Isän helmaa | vaikka maan päällä olevien kanssa vaelsit kuin ihminen. | Tänäsin Sinä menit kunniaa ylös taivaaseen Öljymäeltä | ja langenneen luontomme kohotit armollisesti korkeuteen | sekä asetit sen Isän Jumalan valtaistuimelle. | Sen tähden ruumiittomat enkeljoukot suuresti hämmästyivät ja pelästyivät ihmettä | sekä vavisten ylistivät Sinun suurta rakkauttasi ihmisiä kohtaan. | Heidän kanssaan mekin maasta luodut | ylistämme Sinun tulemistasi meidän luoksemme | ja Sinun lähtöäsi meidän luotamme | sekä rukoilemme: | "Sinä, joka taivaaseen astumisesi äärettömällä ilolla | täytit opetuslapsesi ja Äitisi, joka Sinut synnytti, | suo meidänkin heidän esirukoustensa ja suuren armosi tähden || tulla osallisiksi valittujesi ilosta."

SEITSEMÄNNEN VIIKON TORSTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 4. sävelmä

Toteutettuasi kaikkien puolesta pelastuksen Sinä, Kristus, menit Öljymäelle, | josta astuit kirkkauden kannattamana taivasiin opetuslastesi edestä. | Salaisuuden hämmästyttämät alhaiset voimat huusivat ylhäisille: | Avatkaa portit, että kaikkien Kuningas ja Jumala kävisi sinne, mistä tulikin, || kun Hän näki hyväksi ihmeellisesti pelastaa maailman.

Oi Valtias, kun opetuslapset näkivät Sinun taivaaseen astumisesi, | he lausivat: Mihin Sinä erkanet palvelijoidesi tyköä? | Mihin menet Sinä, joka kannat käsissäsi maailmaa? | Me jätimme kaiken ja seurasimme Sinua, Jumalaa, iloiten, | sillä toivoimme saavamme olla aina Sinun kanssasi. | Älä jätä meitä orvoiksi, oi armollinen Isämme, | vaan lähetä, niin kuin olet luvannut, luoksemme Lohduttaja, || meidän sielujemme Pelastaja.

Valtias, kun Sinä viimeisen kerran siunasit ystäväsi, | kerroit heille salaisuuden: | Ystävät, te näette minun menevän Isän luo, | mutta lähetän teille toisen Lohduttajan. | Minä en jätä lampaita, jotka olen koonnut, en unohda niitä, joita rakastan. | Kun teidät puetaan voimaan korkeudesta, || menkää kertomaan kaikille kansoille pelastuksen ilosanoma!

Kunnia... nyt... **6. sävelmä**

Jumala astui ylös taivaaseen riemun raikuessa | ja Herra pasuunan soidessa | ylentääkseen Aadamin langenneen kuvan | ja lähettääkseen Lohduttajahengen || sekä pyhittääkseen meidän sielumme.

Virrelmästäikiirat, 6. sävelmä

Sinä tulit maan päälle nostaaksesi ylös minut, maahan langenneen, | Sinä otit minut mukaasi ja johdatit kanssasi kunniaan | ja kirkkauteen Isäsi valtaistuimelle. | Sinä murskasit muinaisen kukistajani koko korskeuden. || Valtias, veisuin minä ylistän sanomattoman suurta ihmisrakkauttasi.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Riemuitse, Aadam, ja iloitse Sinäkin, Eeva! | Muinoin paratiisissa te katoamattomuuden toivossa pukeuditte katoavaisuuden vaatteeseen. | Mutta ihmeellisesti Luoja otti sen kantaakseen ja teki siitä katoamattoman. | Tänäpä hän on korottanut sen kanssaan korkeuteen || ja antanut kunnian istua Isän vierellä.

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Hän, joka muuttumatta, sekoittumatta ja jakaantumatta | pukeutui minun luontooni, | polki jumalallisessa voimassaan maahan omavaltaisen vihollisen ja luopion | ja luontoni mukanaan astui takaisin ylös Isän luo. | Vaietkoot harhaoppisten tyhjät puheet || ja me uskovat, ylistäkäämme Häntä hartain mielin.

Kunnia... nyt... **6. sävelmä**

Tänäpä ylhäiset voimat nähdessään meidän luontomme olevan taivaissa | ja ihmetellessään oudon olennon tuloa ylös | hämmästyksen vallassa sanoivat toisilleen: | "Kuka on tämä tänne tullut?" | Mutta nähtyään Herransa he käskivät avata taivaan portit. | Heidän kanssaan mekin lakkaamatta veisaamme ylistystä Sinulle, | joka olet sieltä jälleen tuleva ihmisruumiissa kaikkein tuomarina || ja kaikkivoimallisena Jumalana.

Tropari, 4. sävelmä

Oi Kristus, meidän Jumalamme, | Sinä menit kunniassa taivaaseen | annettuasi Pyhä Hengen lupauksessa ilon opetuslapsillesi, | joiden uskon oli vahvistanut suloinen sanoma, | että Sinä olet Jumalan Poika, maailman Vapahtaja.

Aamupalvelus

I katismatropari, 5. sävelmä

Oi Kristus, Sinä laskeudit taivaasta alas maan päälle | ja herätit kuolleista alhaalla tuonelassa maanneen Aadamin ihmisluonnon. | Jumalana Sinä veit sen kanssasi ylös taivaaseen | ja saatoit istumaan Isäsi valtaistuimelle, | oi armollinen ja ihmisiä rakastava. (Kahdesti)

II katismatropari, 8. sävelmä

Armollinen Jeesus, Sinä nousit Öljymäelle ja astuit sieltä ylös, | sillä valoisa pilvi nosti Sinut maasta. | Opetuslapsesi näkivät pelottavan ihmeen | ja ruumiittomat huusivat ylhäisille sotavoimille taivaassa: Portit, avautukaa peljäten! || Heidän kanssaan koko luomakunta veisui ylistää kaikkien Jumalaa. (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 6. sävelmä

Kun Sinä, Kristus, selittämättömästi omaksuit koko ihmisyyteni, | yhdistit siihen täysin jumalallisen luontosi sekoittumatta, muuttumatta tai jakaantumatta. | Kunnia olkoon peljättävälle maanpäälle tulemisellesi, kärsimyksellesi, ylösnousemisellesi ja taivaaseen astumisesi, || sillä niiden kautta on maahan langennut luontomme ylennetty.

Liitelauselma: Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

Vapahtaja, Sinun enkelisi huusivat salaisuuksiesi palvelijoille: | Miksi te kulmat koholla katselette hämmästyneinä näkymätöntä? | Hän, joka kunniassa meni ylös, | tulee samalla tavalla ruumiissaan tuomitsemaan oikealla vaa'alla kaikki, joissa henki on, || sillä Hän on Jumala ja ihminen.

Liitelauselma: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasuunain pauhatessa.

Ihmisiä rakastava Vapahtajani, | kun Sinä astuit taivaaseen, | opetuslapsesi seisoivat vuorella horjuen murheen ja ilon välillä. | Ja he huusivat Sinulle: | Valtias, älä jätä palvelijoitasi orvoiksi, vaan lähetä jumalallinen Henki, || joka valistaa palvelijaisi sielut.

Kunnia... nyt... **8. sävelmä**

Sinä, joka jumaluudessasi kaiken täytät, menit kunniassa maasta taivaisiin. | Sinä, joka alusta asti olet ollut Jumala ja Sana, | istuuduit Isän oikealle puolelle. | Sen nähdessään taivaalliset voimat sanoivat peläten apostoleille: | Mitä näette taivaalle katsoessanne? | Hän, jonka näitte, on taas tuleva kunniassa tuo- mitsemaan koko maata | ja maksamaan jokaiselle hänen tekojensa mukaan. | Huutakaamme Hänelle: || Käsittämätön Herra, kunnia olkoon Sinulle!

SEITSEMÄNNEN VIIKON PERJANTAI

Kristuksen taivaaseenastumisen päätösjuhla

Veisataan kaikki helatorstain tekstit (paitsi lukukappaleita, polyeleota ja antifoneja) **ehto- ja aamupalveluksessa sekä liturgiassakin. Minean tekstit lauletaan ehtoonjälkeisessä palveluksessa.**